

radikalt forum

Tema: vänstern
och liberalismen

NR 4- 2021

"Socialliberalism är den
egentliga klassiska
liberalismen."

Eng. Delacroix 1869

Vänstern är resonliga om skatter

En vanlig tanke bland liberaler är att vi håller med vänstern i de flesta fundamentala värderingsfrågor. Mänskliga rättigheter, kultur, tron på en likvärdig skola. Allt det här och mycket mer har vi gemensamt med vänstern men inte med konservativa. Så vad är det som gör att vi inte är vänster utan snarare ser oss själva som mitten?

Enkelt. Den ekonomiska politiken och allt som medföljer. Jag vill dock utmana idén om att vi saknar beröringspunkter med vänstern på de områdena.

Låt oss börja med att fråga oss vad många liberaler är ute efter i skattepolitiken. Är det ett sänkt skattetryck generellt, eller en minskad progressivitet? Med progressivitet menas hur pass mycket större andel en rikare person betalar i skatt än en fattigare. Det finns en del som talar för att båda de målen är önskvärda. När nyliberaler önskar sig platt skatt så betyder det att man tar bort mer eller mindre all progressivitet från skatteskalan. Men låt oss vara ärliga, det finns ett av de målen som de flesta liberaler i de allra flesta fall skulle välja framför det andra. Vårt absolut vanligaste argument i skattefrågor är att låginkomsttagare borde få behålla mer av sin lön.

Vad är det vanligaste vänsterargumentet mot skattesänkningar? Att de hjälper rika mer än fattiga, samtidigt som nedskärningar drabbar alla lika hårt. En rätt uppenbar lösning skulle vara att fokusera skattesänkningar på de fattigaste. Tror du inte att vänstern skulle gå med på ett sådant förslag och att de hatar idén att människor får behålla sin lön? Då har du fel, för till och med vänsterpartiet har föreslagit sådant då och då.

Vissa skattesänkningar är alltså okej för vänstern, men kommer inte de att kräva skattehöjningar i gengäld. Ja, det kommer de kanske att göra. Vänstern brukar trots allt klaga på att Sverige har blivit ett skatteparadis. Men vad syftar de på då? Inte är det våra världsunikt höga inkomstskatter. Nej, de syftar på våra kapitalskatter som relativt till inkomstskatterna är låga. Men vore inte ett utbyte här värt att göra?

Missförstå mig inte, kapitalskatter borde även dem hållas låga, men ska vi vara ärliga så känner de flesta människor av inkomstskatter mer än vad de känner av kapitalskatter. Vill vi minimera skatter för så kallat vanligt folk så är det inkomstskatter som borde sänkas. Det borde till och med prioriteras framför att hålla andra skatter låga. Detta resonemang är inte bara godtagbart bland mitten-vänstern utan till och med vanligt förekommande bland dem och ett utbyte där stora inkomstskattesänkningar genomförs i utbyte mot att andra skatter höjs borde vara önskvärt för oss. Framförallt om det totala skattetrycket minskar.

Jag menar att vi liberaler bör ingå i ett vänsterblock. Våra gemensamma progressiva värderingar sträcker sig längre än vi oftast tänker oss. En gemensam vilja till jämlikhet gör att vi kan driva gemensam ekonomisk politik utan att det behöver röra sig om kohandel.

Carl Sträng, chefredaktör

**det enda
vänster-
anarkistiska
borgerliga
alternativet**

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**

Kan ett landsmöte förändra Liberalerna?

I november har Liberalerna landsmöte. Det är partiets högsta beslutande organ där en ny partistyreelse väljas och ny politik ska antas. Många kommer ha väntat med bävan eller förväntan på vilken väg partiet ska gå. Ska vi enas bakom linjen vi beslutat om eller kommer det bli fler strider? Mycket talar för de senare. Det finns en uttryck som lyder: "en liberal är en person som är för vidsynt för att ställa sig på sin egen sida i en strid". Vi är helt enkelt väldigt bra på att underminera vår egen position. Många väntar på att landsmötet helt kommer förändra spelplanen för maktbalansen i partiet men sanningen är nog att det inte kommer bli några större revolutioner.

Samtidigt ska vi komma ihåg att det är genom kampen som LUF får sitt existensberättigande. Det är där vi på riktigt kan skapa ett nytt Liberalerna. På landsmötet kommer vi i presidiet driva en radikal reformagenda för att driva L i en mer liberal, modern och progressiv riktning. För friheten kräver ständig vaksamhet. 2019 lyckades ombuden med knapp majoritet stoppa ett förslag om slöjförbud från att röstas igenom. Det hade inte hänt om det inte vore för vaksamma och aktivt deltagande liberaler.

I våra motioner till landsmötet med förslag till ny politik har vi ett stort fokus på partiets profilfråga: utbildning. Det ger avkastning genom att vi har fått tre (!) bifall från partistyrelsen. Det är en ovanlighet när det kommer till LUF-käftiga motioner.

Det handlar om:

- Möjligheten att ta ut dubbla gymnasieexamina om man uppnått kraven
- Ett separat mentorsyrke i skolan så lärare kan fokusera på att vara lärare
- Striktare krav på att driva friskola så man sällar bort oseriösa aktörer

Vi har även skickat in motioner om papperslösas möjlighet till förskola, att införa treterminssystem, reformera tillsättandet av högre chefstjänster i staten, tillåt söndagsöppet på Systembolaget, friare arbetskraftsinvandring och ta ställning för världsfederation. Dessa motioner är bara ett av verktygen vi har för att påverka. Vi kommer även se till att riktigt frihetliga kandidater väljs till partistyrelsen som kan fortsätta driva LUF:s frågor i organisationen och externt.

För ett parti som skvalpar på lättölsgränsen räcker det inte med att realpolitiken ska sätta gränsen för våra visioner. Birgitta Ohlsson brukar säga att "liberalism är en radikal ideologi, problemet är att folkpartiet inte är det". Det är dags att ändra på det. Vi kanske ses som naiva eller idealistiska ungdomar under tiden, men människor med nya, radikala, idéer har alltid förlöjligats. Ända fram till vi segrar, det vill säga.

Martin Norrby, Andre vice ordförande

Läs giganters ord – på RF:s hemsida!

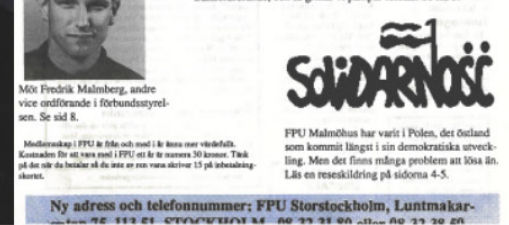
Tema:
Integritet
fri rörlig

Inom kort kommer vi att presentera ett digitalt arkiv med de flesta av de tidigare utgivna Radikalt forum. Vill du läsa vad nuvarande liberala makthavare har uttalat sig i olika frågor? Eller se vem som var vem på 90-talet? Håll utkik i facebook-gruppen!

Radikalt
Liberala ungdomsförbundet
nr 3

Tema: EU

Politikens rot: Jesper Ahlin Marceta

Intervju av Carl Sträng

Radikalt Forum – radikalt kommer från latinska "radix", som betyder rot, och forum är en mötesplats. Radikalt forum är alltså en mötesplats för att undersöka sakers rötter. I denna serie intervjuer undersöker vi olika politikernas och politiska tänkares rötter – deras ideologier.

Denna månad har jag pratat med Jesper Ahlin Marceta, doktor i filosofi och författare till den nyligen publicerade boken "Vi är alla individualister". Vilka övertygelser motiverar honom?

Hur skulle du beskriva dig själv ideologiskt?

Jag är liberal – utan några tillägg.

Vad betyder då liberalism för dig?

Liberalism för mig är en politisk kraft och rörelse som uppstod i slutet av 1700-talet i samband med de amerikanska och franska frihetsrevolutionerna. Det är en rörelse som strävar mot öppna, toleranta och pluralistiska samhällen och under 1900-talet så har liberalismen utvecklats

till en individualistisk doktrin vilket betyder att liberalismen sätter den enskilda människans intressen i fokus. Liberalism idag är ett försvar av ungefär den typen av samhällsform som vi har i Sverige idag. Där individens intressen har väldigt stor betydelse för hur vi organiserar vårt samhälle. Sverige scorear högt på alla de här mätningarna som har med demokratiindex, frihetsindex, hög ekonomisk frihet och så vidare. Min liberalism är i stort ett försvar för status quo. Vi borde vara väldigt nöjda med det samhället vi har uppnått i Sverige idag och vi borde sträva efter att andra samhällen ska kunna få det vi har.

Som jag förstod dig så började liberalismen intressera sig för individens intressen någon gång på 1800-talet...

1900-talet.

Ja, betyder alltså det att en mer nationalistisk, nationalliberal inställning där frihet utgår ifrån olika grupper såsom nationer inte längre räknas som liberalism?

Liberalismen och nationalismen föddes samtidigt. Hela liberalismens tankegod är inramat av nationalstaten. Självbestämmande nationer står i fokus när liberalismen förverkligar sina värderingar. Så liberalismen och nationalismen är djupt sammanlänkade. Det är svårt att föreställa sig liberalism utan nationalstater. Om mänskligheten skulle nå ett tillstånd om några hundra år då nationalstaten inte längre är den huvudsakliga organiserade samhällsstrukturen på en internationell arena så kommer nog inte heller liberalism vara en relevant ideologisk doktrin.

Nu hör jag dig inte tala om en konflikt mellan nationers friheter och individers friheter. Men det finns ändå de som kallar sig själva liberaler som argumenterar emot individers frihet i någon fråga. Rymts det här inom liberalismen?

Det gör det. Liberalismen såsom den utvecklades på 1800-talet innefattade bland annat erkännande av att konflikter i samhället är oundvikliga såsom konflikter mellan individers intressen och nationers intresse. Det sker exempelvis i krig då individer måste tvångsvärvas till ett lands konflikt med varandra. Det är inte ett problem för liberalismen. Det som är ett problem är om sådana konflikter inte kan tas om hand. Att det finns en konflikt är inte ett problem för liberalism.

Innebär inte liberalers individualism att man borde stå på individens sida?

Inte alltid. Individualismen är ett sätt att tolka verkligheten på, det medför ett perspektiv. Det innebär inte att man alltid måste stå på individens sida.

Du har varit kritisk mot begreppen socialliberalism och klassisk liberalism. Vill du förklara det?

Själva ordvalet "klassisk liberalism" får det att låta som att ideologin har någon historisk förankring. Eller någon äkthet. Men om man kollar på innehållet i klassisk liberalism så är det en nyhet. Det var aldrig utbrett bland liberaler förrän andra hälften av 1900-talet. Om man vill använda själva ordet "klassisk liberalism" så ska det vara motsägelsefullt. Det omfattar allt från radikala laissez-fairedoktriner till socialism för alla dessa ekonomiska doktriner har gjort anspråk på liberalism under liberalismens historia. Kanske till och med antidemokratiskt, för de första liberaler var antidemokrater. Det var något djupt moraliserande för de första liberaler ansåg sig veta vad som var rätt för människan. Vad gäller socialliberalism så brukar det ordet användas för att beskriva något som var väldigt utbrett under den tidiga liberalismen. Under 1800-talet var många liberaler upptagna av att skapa ett bättre samhälle för människan och en bättre människa för samhället. Liberaler protesterade mot generella ekonomiska doktriner. De menade att den rätta ekonomiska policyn måste

gälla från fall till fall och inte i något slags teoretisk konstruktion. De tidiga liberalerna ville hjälpa fattiga och ville använda statsmakten för vad de ansågs vara moraliska ändamål, exempelvis så betydde det att de censurerade sina kritiker. Socialliberalism är ett tomt begrepp, för vad som ligger i begreppet är detsamma som alltid har präglat liberalism. Moraliska ändamål uppnådda med statliga interventioner. Socialliberalism är den egentliga klassiska liberalismen.

Om socialliberalism nu är ett tomt begrepp, är inte också liberalism ett tomt begrepp?

Det är ett jättebra begrepp för ett visst sätt att tänka. Det liberala, öppna, toleranta och progressiva samhället skiljer liberalismen från konservatismen som varken är progressiv eller särskilt tolerant. Detta visar hur nära besläktad liberalismen är med socialismen som föddes samtidigt och egentligen har samma tankedoktriner hela första århundradet. Men liberalismen förbinder sig inte till det här målet som ligger i socialismen om att uppnå en särskild typ av organisationsform för att fördela samhällets resurser. Socialister förbinder sig till en vilja att kollektivera kapitalet. Så om vi säger att liberalism är tron på det öppna toleranta pluralistiska progressiva samhället så har vi åstadkommit något som skiljer liberalismen från andra ideologier. Väldigt få som tror på liberalism tror på en nativaktarstat. De som tror på laissez-faire är en liten minoritet, men de är väldigt högljudda. Det är de som har satt tonen och berättat liberalismens berättelse de senaste femtio, sextio åren. Om vi kollar på verkligheten, på de som lever liberalt och röstar liberalt så stämmer mitt begrepp väldigt bra in på verkligheten. Medan det här nyliberala är något som bara kännetecknar en extremt liten minoritet i samhället som har syns och hörts väldigt mycket i samhället.

Västvärlden måste göra mer för Taiwan

Året är 1949 – det kinesiska nationalistpartiet, Kuomintang har precis besegrats av kommunisterna i inbördeskriget. En situation som kommer att pågå i över 80 år inleds.

Sedan 1949 har den kinesiska staten haft som mål att förena Taiwan med Fastlandskina. Fram till 2019 var beslutet att detta skulle ske med fredliga medel, men vid ett tal sade Xi Jinping, Kinas president, att “vi lovar inte att avstå från våld och behåller möjligheten att ta till alla nödvändiga medel.”

Blott två år senare kan man skymta kinesiska hangarfartyg i Taiwansundet och redan i juni i år flög man 28 stridsflyg över Taiwans militära luftområde. Nu i oktober flög 149 plan i detta område inom ett lopp om fyra dagar. När den taiwanesiska försvarsministern, Chiu Kuo-cheng utfrågades i det taiwanesiska parlamentet svarade han att det militära läget mellan Kina och Taiwan är det allvarligaste på över 40 år.

En faktor som påverkar konflikten är Kinas makt i västvärlden. Kina har under en längre period ökat sitt inflytande i Västvärlden genom att vara en sådan central del av den tidigare nämndes handel. Detta har lett till att Västvärlden är extremt beroende av Kina, och för att inte hamna på Kinas dåliga sida, och på så sätt bli av med sin främsta leverantör, gör man som Kina säger. Då Kina anser att Taiwan är en del av Kina blir det svårt för stora länder som USA att erkänna, eller ens öppet stödja Taiwan då de är så pass beroende av handeln med Kina. I

dagsläget finns det endast ett fåtal länder som officiellt erkänner Taiwan. De flesta nationer bibehåller dock relationer med Taiwan genom inofficiella ambassader, för att kunna föra en god handel. 2020 skedde dock en framsteg för Taiwan då Litauen för första gången, och som enda europeiska land, krävde att Taiwan skulle få ett medlemskap i World Health Organization. Ett år senare antog det litauiska parlamentet en lagändring som nu gjorde det möjligt för landet att öppna ett representationskontor i Taiwan.

Situationen kring Taiwan är som sagt instabil, och det blir inte lättare av att landets ärkefiende är en supermakt med ett välutrustat kärnvapensystem. Min åsikt är, inte bara trots detta, utan även på grund av detta att västvärlden bör gå ihop och stötta Taiwan. Genom många bäckar små tror jag att vi kan sätta ner vår fot och visa var skåpet ska stå. Risken med detta är att handeln med Kina påverkas. Som nämnt ovan är västvärlden väldigt beroende av den kinesiska handeln, och ett internationellt erkännande av Taiwan skulle kunna leda till exportstopp från Kina, handelskrig, eller i värsta fall riktigt krig. Jag anser dock att detta kanske är en risk som man får ta, allt annat vore att överge Taiwans folk och deras strävan efter demokrati.

Cecilia Modig, skribent

luf

**LIBERALA
UNGDOMSFÖRBUNDET**